

СИРИЈУС

Elektronski časopis "Sirijus", ISSN: 2217-6993, ONLINE adresa: www.mason.org.rs, Urednik: Č.V.
Izlazi tromesečno (4 broja godišnje). Prvi broj izašao 1. jula 2009 godine. e-mail: info@mason.org.rs

Poštovana braćo,

U ovom, 51. broju Sirijusa vam donosimo nekoliko neobičnih ali zanimljivih tekstova.

Kada pročitate besedu koju je novim Vitezovima Kadoša uputio Veliki Besednik Vrhovnog Saveta Srbije 1912, brat M.M., na radu na kojem su oni podignuti na ovaj stepen, biće vam jasno zašto je brat M.M. postavljen na tu dužnost.

Moja malenkost je prisustvovala jednoj spektakularnoj predstavi i požurio sam da napišem nešto na tu temu dok su utisci još sveži.

Pored ovih neobičnih, tu su još dva vrhunska rada naše braće iz Šapca i Beograda. Brata B.A. već poznajemo kao potvrđenog stvaraoca, a videćete kako piše i jedan profesor, brat S.Ć.

Na kraju jedan pregledni rad našeg stalnog saradnika, brata S.S.C. koji je rekapitulirao dosadašnju plodnu saradnju poštovane lože Timakum iz Knjaževca sa Sirijusom.

Srdačan pozdrav od I.S. i Č.V.

Sadržaj:

Garant - šta to beše u hijerarhiji Slobodnog Zidarstva?.....	2
OSVRT NA SARADNJU SA ELEKTRONSKIM ČASOPISOM SIRIJUS, GLASILOM VELIKE NACIONALNE LOŽE SRBIJE	6
Ko dolazi u masoneriju – Lične osobine masona	9
Velika Ženska Loža Srbije i mi... ..	12
Beseda Vitezovima Kadoša	15

Garant - šta to beše u hijerarhiji Slobodnog Zidarstva?

“Čovek, kako to gordo zvuči” (M.Gorki)

Povod da napišem ovu Instrukciju je, ranije, obraćanje našeg Brata-zamolnika: “Konsultacije u vezi s boravkom građana u Srbije u staroj zemlji”, s molbom da pokušamo, da mu pomognemo, koliko je to u našoj moći. U skladu s molbom, s jedne strane, i rukovodeći se načelima Slobodnog zidarstva, molbu sam prosledio Časnom Starešini, i zamolio ga da u istu procesuiru VNLS, s molbom, da Braća pomognu - u okviru svojih nadležnosti, da se problem reši. Poput bljeska iskre-Svetlosti nakon obrade kamena, Časni Starešina me je obavestio da je prosledio molbu VNLS.

Povodom te informacije, evo i moje reakcije: Časni Strešino, Draga Braćo PL”ĐV” obradovala me je informacija, da ste molbu koju mi je poslao Brat M. prosledili Braći u VNLS čije klesanje – Gradnja - Zidanje najdalje dopiru –zračo do Braće čiji udarac čekića, ima svoj poseban “zvuk”

- “zvuk” na koji otvaraju vrata Hrama nad Hramovima, ne umanjujući, pri tome, značaj ostale Braće. (“Ko kuca - otvoriće mu se, ko traži - naći će). Svestan Bratske ljubavi, ali, i, hijerarhije-ovlašćenja i moći, znao sam da će Braća, krenuti na Rad.

S druge strane, iako, smo, mi Braća na ravnoj nozi u Bratskom Lancu - hijerarhija se mora poštovati: Zna se, ko prvi ukoračuje u Hram, a ko sledi. Ko udara čekićom: otvara i zatvara Gradnju Ko i kada besedi. Tako, da će Braća, shodno ovim pravilima, postupati i sa molbom našeg Brata.

Da nije tako, zar bi naša Gradnja, uspela, da odoli “udarima” bura i vetrova, koji bi masonsko “zidanje”, porušili za jednu noć, poput “Proklete Jerine”.

Ta hijerarhija u Bratskom Lancu-Slobodnom Zidarstvu, je stalni hromičar vremena koje je iza nas, u nama sada, i vremena koje je pred nama.

Ta hijerarhija nam pomaže da razumemo Hegelovu trijadu: biti u sebi; biti izvan sebe; i, istovremeno biti u sebi i izvan sebe, sjedinjuju sve različitosti u jedno, biti “čovjek” – razumeti Svet u nama, i, Svet oko nas.

Da nije Slobodnozidarskih pravila, na koja smo se zakleli prilikom inicijacije, zar bi se Brastki Lanac i njegova Gradnja održali kroz vekove? Velika bi bila nepoznanica - otvoreno pitanje: da li bi Slobodno zidarstvo bilo Svetionik nap utu k izgradnji Hrama nad hrmovima-hrama čovečnosti?

Neće zvučati slobodnozidarski ishitreno, neodmerno, ili, kritički, ako kažem da je bilo i primera: “zalutalosti” i zaboravnosti pojedine Braće, usuđujem se reći i slobodnozidarske “nedozrelosti”, (samospoznaje-osvešćenosti-prosvetljenosti) da se nađu u Bratskom Lancu, što je, s vremena na vreme, imalo za posledicu raskol u Brastkom Lancu.

Dok sam još na ovom “terenu”, pomenuću da su stepeni napredovanja i uzdizanja Braće, od Učenika do Majstora kraljevske umetnosti (MKU), nekome bili duhovno-filozofski orijentir na putu ka savladavanju Tajni 3x3, u klesanju – zidanju - gradnji Hrama čovečnosti, kroz alegoriju reči i simbola, a nekome formalna “legalizacija” zvanja (MKU). Čežnja-težnja, da se pošto poto, dograbi majstorskog-Starešinskog čekića i “zagospodari” prestolom nad Bratskim Lancem, kako na nivou Poštovanih Loža (PL), tako i u hijerarhiji po dubini-širini Slobodnog zidarstva.

Ta bratska ambicionznost i nepoštovanje drevnih slobodnozidarskih načela, predstavljala je svojevrsnu “zlopuotreba” poverenja koje im je ukazalo Bratstvo inicijacijom-skidanjem poveza sa očiju, i dalje, pokazujući im put ka Svetlosti.

Taj bratski čin “otuđenja” od Bratstva koje im je je odškrinulo vrata da iz “sobe izgubljenih koraka” iskorače u Bratski lanac, otkriva istovremeno i njihovu “nesazrelost – nedostojnost” slobodnozidarskih regalija, čekića i drugih prava – obaveza koja iz toga proističu.

S druge strane, ma koliko, nam se činilo da je naš Brat, od skidanja poveza s očiju – polaganja zakletve (Inicijacije) na proputovanju ka Svetlosti, s nama u Brastkom lancu, “samoodgovoran” za svoj “raskolnički” čin, to istovremeno govori i o našoj

“nesmotrenosti” – nerazumevanju (izostanku empatije) prema našem Bratu.

Možda smo, mi, njegova Braća, zaokupljena svojim brigama, a često, i, ličnim ambicijama za Slobodnozidarskim funkcijama, stepenima napredovanja - težnji da zagospodarimo “Univerzumom” zaboravili na našeg Brata. Možda je on očekivao više od nas, iako, slobodnozidarsko načelo, eksplicitno kaže: da onaj ko očekuje, nešto više-neku korist, osim usavršavanja samog sebe na putu ka samospoznaji sebe-da klešuci neobrađeni kamen, posmatrano kroz alegoriju reči i simbola, on “brusi” svoju dušu, taj neobrađeni-nesovešćeni-neprosvetljeni “kamen”, dovodeći ga na nivo, “kamenčića”-dragulja koji može da se ugradi u mozaik čovečnosti-humanijeg i pravednijeg društva – mozaik koji će biti obasjn Svetlošću.

Naš Brat, novoformirana karika u Lancu, može, da kleše, kleše, ali, mu zidanje ne polazi za rukom, koliko zbog njegove “drhtave” ruke, i, nepravilnog držanja: Čekića, Dleta, Mistrije i Viska, njegovo Zidanje često znaju, da prate i drugi problemi, npr. profani ili neki drugi? To ne treba ni da nas čudi, ako se podsetimo, da vreme u kome živimo, sociolozi i filozofi, prepoznaju, kao “zadivljujuće i zastrašujuće” vreme. Možda taj Brat, i pored najbolje namere, da kleše-zida, biva sputan, u Gradnji zbog profanih obaveza. A njih, danas, imamo, svaki, od Braće, na pretek.

U tom “zidanju” naš Brat, očekuje da mu prikoči u pomoć Drugi – Prvi Nadzornik, Milosrdnik-Ispovednik ili neko od Braće, u koje on ima najviše poverenja. Kad nakažem; “u koga ima najviše poverenja”, to ne treba shvatiti bukvalno, već, kao logičan sled događaja – koraka, Braće (Brata) Garanta, koji je “garantovao” Bratskom Lancu, da je njegov kandidat za prijem u Slobodno zidarstvo: Slobodan čovek na dobrom glasu.

Želim da podsetim Braću, da je uloga Granta, “mač” s dve oštrice. S jedne strane, garant, garantuje za Brata, da je Slobodan čovek na dobrom glasu, a sa druge novoinicirani Brat, možda ne može pravilno da razume Brata Garanta: kako on ne može s ostalom braćom, da mu pomogne-reši neki njegov profani problem. Tada može da nastupi razočarenje novoiniciranog Brata, u Brata Garanta, pa čak, i u Bratski lanac. Što nije, nikome prijatno.

Tako se najčešće dešava se, da zbog, prevelikog očekivanja Brata od inicijacije u Bratskom lancu i nedovoljnog rada s Učenicima, s jedne strane, nepotpune informisanosti novoiniciranog Brata, s druge strane: šta on može da očekuje inicijacijom u Bratski lanac. (Duhovni rad na samom sebi-spoznaja čoveka u sebi, i Gradnja Hrama čovečnosti).

Ovo podsećanje na procesni pristup, koji prati svakog od Braće na putu od podnošenja pristupnice (molbe) za prijem u Slobodno Zidarstvo do Inicijacije ne smemo shvatiti, kao “optuižbu”: da je Brat Garant, odgovoran za eventualno, “raskolničko” ponašanje Brata kojeg je, u profanom životu prepoznao kao Slobodnog čoveka na dobrom glasu.

Ljudi se menjaju. Sve je podložno promeni – mutacijama, kako na bolje tako i na gore.

Uostalom, i masonski Dekalog dopušta mogućnost Časnog otpusta svakog od nas Braće, ili, pak privremenog, zamrzavanja statusa.

Eto, dovoljno razloga, da se Brat Garant, ogradi, od budućeg “raskolničkog”, ili, pak, nekog drugog “nedoličnog” ponašanja.

Međutim, ostaje, stalno aktuelno-otvoreno pitanje: da li smo mi Braća, imali dovoljno sluha, Bratske empatije, da prepoznamo problem s kojima se suočava naš Brat, i, delujemo preventivno, da njegovom “problemu” pridemo, kao našem bratskom problemu?

Do, konačnog odgovora, evo nekoliko podsećanja-“svedoka” da ovi problemi nisu plod, samo današnjice, već prošlosti, a usuđujem se reći - i budućnosti.

Dovoljno je latiti se monografije “Velika Nacionalna Loža Jugoslavije (Srbije) (1919 – 2019)”, pročitati evoluciju i “revoluciju” pojedine Braće; Poštovanih Loža, Velikih Majstora, često, usuđujem se reći neformalnih grupa - “lobija” koji su dovodili do raskola u Bratskom Lancu.

Uzged, napominjem da sam imao sreću (sreću, koju su mi darivala Braća iz VNLS, 2018-2019. godine, da sa njima istražujem, pripremam i učinim konačnom pomenutu monografiju, koja se nalazi u arhivi VNLS).

Rado je preporučujem Braći, koja nisu imala, priliku, da je pročitaju.

A evo i zašto: u njoj će videti –spoznati vredno Slobodnozidarsko štivo, klesanje, zidanje i gradnju Hrama nad Hramovima, brojnih generacija Slobodnih Zidrara, čiju gradnju treba da nastavimo.

S druge strane, iako smo mi Slobodni Zidari, avangarda – perjanica u zidanju-grdnji Hrama čovečnosti, ne treba zaboraviti da smo mi i ljudi od krvi i mesa koji nisu bezgrešni, jer je samo “majka” Velikog Arhitekta Univerzuma bezgrešna, ta svetica, koja nam je podarila Velikog Arhitektu Svemira.

A dok god je ljudi, zidanja i gradnje, biće i “dobra” i “zla”, sloge i (ne)sloge, raskola koji su patli i VNLS, o čemu, pored ostalog, govori i pomenuta monografija.

Međutim, draga Braćo, i pored svih nesuglsica – nedaća i raskola, koji su stalni pratilac Slobodnog Zidarstva, bratska ljubav se održala, opstala, obasjavajući svojom Svetlošću put ka Hramu Čovečnosti.

Da nije tako, Slobodno Zidarstvo, bi odavno nestalo i ponelo epitet “Titanik” bratske ljubavi – Bratskog Lanca.

S druge strane, i pored nesuglasica-rskola, VNLS PL”ĐV” je ostala Svetionik koji svojom toplinom privlači mlade ljude – novu Braću, o čemu svedoči, i dolazak našeg Brata M. u Brastki Lanac.

I da ne bih dužio, ovaj moj rad – Instrukcija, nastala je kao plod Slobodnozidarskog razmišljanja, mene, Vašeg Brata, ali, i Garanta Bratu M. da svojim ljudskim-duhovnim kvalitetima zaslužuje da bude primljen u Bratstvo.

Taj, moj, predlog Bratstvo je prihvatilo – potvrdilo balotiranjem na jednom od ranijih radova (6019:G.:I.:S.:).

Ceneći mi kao Brata-Garanta, što je i prirodno, očekivati, smogao je snage da mi ispriča – napiše (kratko opiše), svoj problem, s molbom da mu Braća iz VNLS I PL”ĐV” pomognu, da se taj problem prevaziđe (reši).

Zamolnicu Brata M. primio sam s radošću, srećan, ako, i kao jedna “karika” u Bratskom lancu mogu da mu pomognem, ili, pak, budem, Brat zamolilac, kod istale Braće da pokušaju, svako, u domenu svoje moći, da se nastali problem Brata reši.

Istovremeno, svestan činjenice da sam ja, bio, Garant Bratu M. s jedne strane, i da Brat, kao tek inicirani Brat Učenik, možda pomislio, da ja mogu da pomognem- da se reši problem, ali, da možda nemam “dobru volju”, s jedne strane, rizikovao sam da budem pogrešno shvaćen, s druge strane.

Srećna je okolnost da me Brat, poznaje kao starijeg kolegu, dobronamernog, i da je čitao, literaturu, koja se odnosi na Slobodno Zidarstvo, spoznajući, neke “javne” tajne, da Slobodni Zidari, nisu “svemoćni” i da oni ne “vladaju svetom”, o čemu na sva zvona, oglašavaju, oni, koji nijednu knjigu nisu pročitali iz ove oblasti, ili, ako su je i pročitali, onda je, nisu, pravilno razumeli, pa se Brat neće razočarati u mene kao Garanta.

Eto, povodom ove zamolnice Brata M. ja sam, i, napisao ovaj rad – Instrukciju.

Garant - šta to beše u hijerarhiji Slobodnog Zidarstva?

“Garant u Slobodnom Zidarstvu je Svetionik Bratu koji hoće da pristupi Bratskom Lancu.”

“Garant je Svetionik novoiniciranom Bratu, ali, još, nešto i važnije u Slobodnozidarskoj tradiciji: Garant je ogledalo Slobodnog Zidarstva – čuvar slobodnozidarskog ugleda, poverenik Tajni 3x3. On je “Svevideće oko” koje nadzire novoiniciranog Brata, ali, istovremeno i nadzirani Brat od strane Bratskog Lanca – Braće koja su mu skinula povez s očijui, čineći ga Slobodnim Zidarom”.

Svako ko misli da bude Garant, rizikuje da mu izmakne ČOVEK – KARIKA na kojoj počiva Bratski Lanac – Slobodno Zidarstvo.

Zato, dva puta meri jednom seci dragi moj Brate, kada se pod Slobodnozidarskom Zaklektvom odlučuješ da budeš Grant.

Da bi novoinicirani Brat pravilno razumeo Brata Garanta-mora da bude Grant.

Završiću s pozivom na B.Crnčevića: “Moramo biti potomci da bismo bili preci”.

Na kraju, ali ne i po važnosti.

Neka Mudrost vodi našu gradnju, neka je Snaga izvede, a, Lepota upotpuni!

Neka Veliki Arhitekta Svemira dozvoli, da naša Gradnja uspe.

PL “Đorđe Vajfert”, pod zaštitom VNLS

Na Orijentu Beograd

Brat S.Ć. MKU.

Instrukcija; 1.11.6021/ 4.03.6022:.G.:I.:S.:

OSVRT NA SARADNJU SA ELEKTRONSKIM ČASOPISOM SIRIJUS, GLASILOM VELIKE NACIONALNE LOŽE SRBIJE

„Slobodno zidarstvo je skup slobodoumnih ljudi koji iskreno pokušavaju da sagrade Hram humanosti. Elementi koji su potrebni za takvu vrstu delanja su ljudi, a humanost, tolerancija i ljubav prema čoveku su malter za zidanje Hrama. Mnogi tvrde da je Slobodno zidarstvo esencija svih verovanja u vrhovno biće i srž svih religija. Protivno ovakvom shvatanju, postoje i zagovornici teorije da je Slobodno zidarstvo zbir filozofskih, a pre svega moralnih učenja, koja, iako zasnovana na judeo-hrišćanskim etičkim principima, nipošto nisu religija. Štaviše, za mnoge evropske masone to je filozofija života koja nema nikakve dodirne tačke sa religijom. Nasuprot njima, neka Braća

tvrde da je Slobodno zidarstvo lavirint mistike i škola misterija. Za njihovu percepciju poimanja, masonski Hram je sveto mesto poput Solomonovog Hrama, mesta gde čovek stupa na osvećeni put ka sjedinjavanju sa onim božanskim u sebi. Sa druge strane, pojedini masoni vide u masonskom Hramu običnu prostoriju za sastanke. Oni misle da članovi grupe u tim prostorijama, koristeći vanredne metode i simboliku tokom Ritualnih Radova, pokušavaju da shvate psihologiju svog unutrašnjeg bića i da prenesu lekcije i direktive o moralnosti i zaštićenosti zatvorene ložanske prostorije. Ima i onih koji su sasvim zadovoljni sa ovakvim vidom

„društvenog kluba“ kao najznačajnijim aspektom masonske organizacije i ne dozvoljavaju sebi da u Slobodnom zidarstvu vide nešto suptilnije i sofisticiranije. Mnogi pronalaze svetlost Masonstva kroz dobrotorne aktivnosti. Dijametralno suprotno tome, drugi bi voleli da vide takav vid dobročinstva ograničen na bratsku podršku i ispomoć. Svi ovi odgovori, tumačenja ili shvatanja na temu šta je Slobodno zidarstvo mogu se prihvatiti kao ispravni, ili kao deo ispravnog odgovora. Razlozi za to nalaze se u samoj prirodi, u samom temelju Masonstva i oni omogućavaju nebrojeni niz raznih tumačenja o svom karakteru i slobodi Masonstva“.

(Citat iz Rada „Kraljevska umetnost“ Br. S.S.C. objavljen u 32. broju Sirijus-a)

Prvog dana jula meseca 6009. G.I.S. objavljen je prvi broj elektronskog časopisa SIRIJUS, glasila Velike Nacionalne Lože Srbije, u kome se u svakom broju publikuje u proseku 5 (pet) Radova Braće Učenika, Pomoćnika i Majstora Kraljevske Umetnosti iz naše Obedijencije. U uvodnom tekstu se kaže: „Sirijus je najsvetlija zvezda na nebu, vidljiva tokom noći sa bilo koje tačke na Zemljinoj površini. Iako je udaljena 8,6 svetlosnih godina to je jedna od najbližih zvezda. Svojim sjajem i položajem u sazvežđu poznatom pod imenom „Veliki Pas“ ili „Canis Major“ oduvek je privlačila pažnju posmatračima i raspaljivala maštu. Upravo zbog tih osobina zvezde Sirijus, njeno ime je postalo inspiracija grupi tragača za

svetlom i istinom, da istražuju i uče“. Urednik elektronskog glasila SIRIJUS od vaspostavljanja do danas je uvaženi Brat **dr Č. V.**

Saradnja naše Poštovane Lože sa SIRIJUS-om otpočela je sa 30. brojem, kada sam dobio odobrenje od tadašnjeg Časnog Starešine da pisane Radove Braće PL TIMAKUM koji zavređuju pažnju dostavljam uredniku SIRIJUS-a, a u skladu sa tadašnjim smernicama Moćnog i Uvaženog Velikog Majstora, Velikog Sekretara Velike Nacionalne Lože Srbije, ali i urednika ovog časopisa brata Č.V. Od tada do danas u ovom glasilu objavljena su 24 (dvadesetčetiri) rada Braće iz naše Poštovane Lože:

- 4 (četiri) Impresije sa Ispitivanja između stubova i Inicijacije;
- 3 (tri) Arhitektonske skice Učenika Kraljevske Umetnosti;
- 5 (pet) Arhitektonskih nacrti Pomoćnika Kraljevske Umetnosti;
- i 12 (dvanaest) Arhitektonskih instrukcija Majstora Kraljevske Umetnosti.

Četiri (4) objavljene Impresije sa Ispitivanja između stubova i Inicijacije su:

- Rad Brata O. J. (objavljen u 33. broju);
- Rad Brata M. S. (objavljen u 39. broju);
- Rad Brata G. P. (objavljen u 39. broju);
- i Rad Brata D. Ž. (objavljen u 39. broju).

Tri (3) objavljene Arhitektonske skice Učenika Kraljevske Umetnosti su:

- Rad Brata D. M. „Uloga Garanta u Slobodnom zidarstvu“ (objavljen u 35. broju);
- Rad Brata O. J. „Velika i Mala Svetla Slobodnog zidarstva i njihovo simboličko značenje“ (objavljen u 37. broju);

i rad Brata M. S. „Andragogija masonskog Bratstva“ (objavljen u 43. broju).

Pet (5) objavljenih Arhitektonskih nacrtu Pomoćnika Kraljevske Umetnosti jesu:

Rad Brata D. Đ. „Slobodno zidarstvo i religija“ (objavljen u 30. broju);

Rad Brata S. S. C. „Kraljevska umetnost“ (objavljen u 32. broju a napisan 6013. G.I.S.);

Rad Brata O. J. „Pentagram“ (objavljen u 38. broju);

Rad Brata D. M. „Bratski lanac“ (objavljen u 40. broju);

i Rad Brata M. S. „Viteško templarski duh u Slobodnom zidarstvu“ (objavljen u 47. broju).

Dvanaest (12) objavljenih Arhitektonskih instrukcija Majstora Kraljevske Umetnosti jesu:

2 (dva) rada Brata S. J.:

Rad „Put ka svetlosti“ (objavljen u 32. broju);

Rad „Sećanje na Brata Jovana Isakova“ (objavljen u 45. broju).

Potom 3 (tri) rada Brata S. S. C.:

Rad „Slobodnozidarske smernice i definisanje masona – Slobodnog zidara – Sina svetlosti – Slobodnog Čoveka Na Dobrom Glasu“ (objavljen u 33. broju);

Rad „Kraljevska umetnost 2“ (objavljen u 36. broju);

Rad „Starešinstvo Lože“ (objavljen u 49. Broju).

Te 7 (sedam) radova Brata D. I.:

Rad „Šta je savremena psihoterapija preuzela od Slobodnog zidarstva“ (objavljen u 35. broju);

Rad „Pogled iz unutrašnjosti Hrama ka spolja“ (objavljen u 41. broju);

Rad „Pristupi i podele u našoj Masoneriji“ (objavljen u 42. broju);

Rad „Duhovnost Drevnog i Prihvaćenog Škotskog Obreda“ (objavljen u 44. broju);

Rad „Moralne pouke i teme za razmišljanje 1. stepena DPŠO“ (objavljen u 46. br.);

Rad „Život je duga i tiha reka (omaž našem Bratu Svetozaru Sveti Vuliću 1921-2018.)“ (objavljen u 47. broju);

Rad „Praktično uputstvo (alati za rad)“ (objavljen u 48. broju).

Imajući u vidu podatak da u našoj Poštovanoj Loži već od druge godine njenog postojanja bitiše u proseku dvadesetak Braće, broj objavljenih Radova naše Braće u odnosu na objavljene Radove Braće iz drugih Poštovanih Loža je za ponos i poštovanje jer su u mnogim brojevima objavljena po dva naša Rada, a u 39. broju čak tri Rada. Ova saznanja ukazuju na spisateljsko umeće, posvećenost i predanost Braće naše Lože u vezi sa obavezama pisanja Radova, na radost i ponos svekolike Braće Poštovane Lože .:TIMAKUM.:. Nadam se da će ovaj Rad inicirati prvenstveno Braću Majstore Kraljevske Umetnosti da se upuste u, pre svega, zadovoljstvo pisanja Arhitektonskih instrukcija bar jednom godišnje, a onda i obavezu pisanja Radova koju nalažu Drevni međaši.

Na Orijentu Knjaževac,

Br. S. S. C.

novembra meseca 6021. G.I.S.

MKU

Ko dolazi u masoneriju – Lične osobine masona

Neko je jednom rekao:

„Naš Statut, Konstitucija, Drevni Međaši nisu zapisani u pesku, tako da ga svaki novi nalet vetra i svaki novi talas politike mogu izbrisati.“

U jednoj profanoj publikaciji iz 19 veka, objavljena je definicija karaktera pravog masona u kojoj kaže sledeće:

„Pravog masona razlikuje od ostatka čovečanstva jedinstvena neobuzdana ispravnost njegovog ponašanja. Drugi ljudi su iskreni u strahu od kazne koju bi im zakon mogao izreći - religiozni su u očekivanju da će biti nagrađeni ili u strahu od đavola u zagrobnom životu. Slobodni zidar bi bio pravedan čak i da nema zakona, ljudskih ili božanskih, osim onih koji su u njegovom srcu ispisani prstom njegovog tvorca. U svim

klimatskim uslovima, pod svim sistemima religije, on je isti. On kleči pred Univerzalnim Božijim prestolom u znak zahvalnosti za blagoslove koje je dobio i ponizne molbe za svoju buduću zaštitu. Poštuje dobre ljude svih religija. Ne narušava religiju drugih. Suzdržava svoje strasti, jer se njima ne može udovoljiti a da se ne povredi brat, supruga, dete, komšija ili on sam. Ne vređa se, jer ne bira da bude uvređen. Ne ugovara dugove za koje je siguran da ne može da ih otplati, jer je u principu iskren.“

Pre mnogo godina, dr Albert Švajcer , nobelovac za mir, za vreme posete Jugoslaviji 1936. godine, zabeležio je sledeće:

„Nije dovoljno samo postojati. Svaki čovek mora tražiti u svemu svoj način da se učini

plemenitim, i da shvati sopstvenu istinsku vrednost“.

Pretražujući internet naišao sam na jedan odlomak iz knjige autora Dona Bredlija “Masonerija u 21. veku”, u kojoj je dao jednu zanimljivu definiciju osobina ličnosti Majstora Masona u 15 tačaka, poslednju fazu masonskog razvoja:

1. Majstori masoni nemaju sebične interese. Sve što rade, govore i misle to je za dobrobit drugih.

2. Sujeta je za njih mrtva. Oni sebe vide takvim kakvi jesu i ne pretvaraju se da su nešto drugo od onoga što jesu.

3. Bes im više nije gospodar. Otkrili su da je bes odbrambeni mehanizam ega.

4. Novac, kuće, automobili, odeća, knjige, televizori sami po sebi nisu zli; problem je biti njima rob.

5. Majstori masoni se ne plaše da deluju hrabro u svojim uverenjima. Ako imaju strah, ponašaju se tako da ga prevaziđu.

6. Majstor mason je uvek stvarna osoba. Nije ga briga šta drugi misle o njemu, ali stalno brine o dobrobiti drugih.

7. On vidi gledišta drugih. Sluša i razmišlja o tome šta drugi govore kako bi ih razumeo.

8. Njegove emocije su uvek pozitivne. Ako mržnja ili bes pokušaju da ga kontrolišu, on pronalazi ljubav i razumevanje, i dopušta im da umesto toga cvetaju.

9. Maštu koristi u kreativne, a ne destruktivne svrhe. Zamišlja kako će reagovati, umesto da reaguje na događaje.

10. Ne omalovažava i ne kleveće druge. Njegov posao je da vidi da je sve što dolazi iz njegovog uma, emocija ili usta najveća dobrobit za njega.

11. Svakog dana se usklađuje sa svojim unutrašnjim učiteljem. To čini provodeći nekoliko tihih minuta da dozvoli sebi da se izleči od svojih poroka i nedostataka.

12. Sva njegova dela imaju za osnovnu oživljavajuću energiju snagu Ljubavi. Čak i kada deluje kao ratnik da uništava tamu i zlo, to je uz podršku ljubavi i slobode.

13. Uvek ima viziju. Njegova vizija dolazi iz njegovog srca, i zato što je to tako, uvek uključuje i čovečanstvo.

14. Njegovi postupci, osećanja i misli u skladu su sa učenjima vekovne Mudrosti. Uvek deluje u najboljem interesu svih zainteresovanih, a njegov svakodnevni život primer je zdrave pameti i ravnoteže.

15. Nikada nije fanatičan. Pametan je, normalan i zdrav. Najzanimljivija ideja o majstoru Masonu je da je on primer integracije. Integracija znači da njegov um, emocije i telo rade zajedno, a ne jedni protiv drugih. Pravi majstor Mason je uvideo večnu i nepromenljivu stvarnost života. Sve stvari vidi kao neophodne u Velikom planu za razotkrivanje skrivenog potencijala čitavog stvorenja. Kao takav, on nadvladava smrtnost i njenu iluziju. Dok živi u večnom, njegov život odražava tu večnu svest.

S obzirom na jedinstveno društveno-političko i istorijsko okruženje u kojem ljudi žive u različitim delovima sveta, smatram da bismo trebali naglasiti one osobine ličnosti idealnog masona koje kod nas i u sadašnje vreme nisu samo najviše korisne, ali zasnovane na principu prioriteta, neophodne su za duhovna dela - kako pojedinačna tako i svebratska.

Onaj ko traži prijem u masonske redove mora znati da će ga voditi samo ogromna želja za znanjem, usavršavanje njegove ličnosti i iskrena posvećenost službi u korist svog okruženja i svojih najmilijih. Osim duhovne koristi, stečene dugotrajnim zalaganjem, uz izdašnu pomoć svoje braće, ne može, a nije ni čast, da očekuje bilo kakvu materijalnu korist.

Majstor mason bi trebao razviti osnovne osobine ličnosti dobrog čoveka i oblikovati njegov integrisani odnos sa svetom i svim njegovim izazovima, poteškoćama i radostima. Svima bi trebalo da se podredi dostojanstveno, spokojno, skromno, smireno, bez opterećivanja drugih o poteškoćama svog položaja, bez ambicioznog hvalisanja i praćenja prolazne slave profanog života. To su dečje bolesti koje su stvarnom masonu potrebne da ih preraste.

Pravi, majstor mason je onaj koji će biti brat, uzoran građanin, suprug, otac i još mnogo toga. Njegove brojne uloge ne bi trebalo da se igraju na šekspirovskoj sceni, već u masonskom svetu, gde to nisu uloge, već suštinsko postojanje u korist onih u čiji smo život zakoračili kako bismo ih obogatili onim što stičemo masonskim duhovnim obrazovanjem. To je suštinski posao koji treba obavljati normalno, bez ikakvih očekivanja, jer smo ga mi sebi dodelili - osim onog iskonskog podsticaja koji je Veliki arhitekta Univerzuma dodelio našem biološkom i mentalnom biću.

Vera, nada i milosrđe treba da budu pokretačke snage masona. U teškim vremenima (a svi smo bili u takvim situacijama svako na svoj način) vera i nada se lako gube, a milosrđe, koliko god usamljeno moglo biti, može prerasti u gorčinu i nepoverenje i na taj način masoneriju mogu ismevati i oni koji bi trebalo da je čuvaju i i da je štite.

Treba znati da prebrzo kretanje zavojitim stepeništem ne pruža status kao jednu od najvažnijih i najvećih časti čoveka. Pokazana počast (materijalistički) najčešće je lažna, plod izopačenih nada ili žudnje za brzim „napredovanjem“.

Skromnost je jedna od najvećih masonskih vrlina i na nju bi najbolje trebali ukazati oni koji su u duhovnom razvoju otišli najdalje. Iskrenost i istina bi trebali biti putokazi scene na koju mason

cilja i koju je dizajnirao za sebe. Mora da ima mnogo razumevanja za greške, ali ne sme da skrene s puta bez obzira na poteškoće. To ne znači da mora biti tvrdoglav u pogledu svojih stavova, ali svaka promena treba da bude u funkciji rešavanja nastalih problema na zadovoljstvo svih. Trebalo bi da ponudi primer blagog, upućenog i pomirljivog rešenja svih problema koji se tiču svega što je Veliki arhitekta Univerzuma stavio na upotrebu - živog i neživog sveta i onoga što čini ljudsku zajednicu, kao i trajnosti harmonične interakcije među njima.

Bratska ljubav, sloboda i istina moraju biti u srcu pravog masona jer je motivisan da mudro deluje u korist svog okruženja, za svoje dobro i dobro drugih za koje ne očekuje nikakvu nagradu.

Međutim, nagrada će stići, bez traženja, u obliku poverenja, ljubavi i duhovnog statusa - u vidu mogućnosti za razvoj socijalnih veština i samopouzdanja u društvu istomišljenika i njihovih porodica. Mnogi masoneriju smatraju mnogo važnijom nego što je to bilo pre 200-300 godina, ne samo zbog velikog broja članova našeg bratstva, već što masonerija pruža jedinstvenu kombinaciju druženja, osećaja pripadnosti i ispunjenja.

**Šabac, 23.dana meseca oktobra 6020.
Godine Istinskog Svetla**

Brat B. A. MKU

*Izvor : Don Bredli – Masonerija u
21 veku – odlomak iz knjige*

*Dr Albert Švajcer – Citat iz knjige
Knez Pavle Karađorđević. Prema knjizi
knez Pavle i Dr Švajcer su bili veliki
prijatelji i članovi iste lože u Francuskoj*

<https://rosicrucians.ca/farmers-almanac-1823/>

Velika Ženska Loža Srbije

i mi...

U subotu, 12 marta 2022 godine, uneto je svetlo i formirana je Velika Ženska Loža Srbije. Svečana ceremonija je održana u Beogradu u velikoj sali hotela Putnik Inn. Za ovu priliku u Beograd je iz Pariza doputovalo kompletno starešinstvo "Grande Loge Féminine de France", na čelu sa njihovom Velikom Majstorkom, Catherine Lyautey. Ceremoniji su prisustvovali mnogobrojne gošće i gosti iz Francuske, Italije, Grčke, Austrije, Bugarske, Rumunije, Hrvatske, Slovenije i naravno iz Srbije. Ovaj istorijski trenutak ostaće trajno zabeležen u istoriji srpske masonerije i dugo pamćen po spektakularnoj predstavi koju su izvele sestre iz Francuske. Besprekorno je izvodena ceremonija u skladu sa Škotskim obredom drevnim i prihvaćenim. Moja malenkost, vaš urednik Sirijusa, bio sam prisutan i u svakom trenutku uživao u onom što sam video. Neko će sada reći:

"Nije mu tamo bilo mesto!" i možda donekle ima pravo. Ali da li je to baš tako? Hajde da zajednički malo razmislimo o ovoj temi.

Masonerija i žene

Da odmah na početku budemo kristalno jasni i ovde citiramo šesti od ukupno sedam kriterijuma regularnosti koje propisuju "Opšti propisi o radu Vrhovnog saveta Srbije 1912" i koji glasi: "No.6: Odsustvo žena na ritualnim radovima." Po ovom pitanju niko nema dilemu. Poštovanje ovog kriterijuma nikada neće biti dovedeno u pitanje.

Međutim, kriterijumi regularnosti ne zabranjuju ženama da se bave slobodnim zidarstvom. Nema racionalnog objašnjenja koje bi

zabranilo ženama da upražnjavaju masonske rituale u ženskim ložama. Kao što je to slučaj na mnogim drugim poljima gde postoje muški i ženski timovi (u sportu na primer), tako i u slobodnom zidarstvu, niko normalan u XXI veku ne bi smeo da ignoriše i osporava postojanje ženskih loža. Ženske lože koje u svoje članstvo ne primaju muškarce imaju svoje kriterijume regularnosti koje poštuju, pa nema razloga da ih ne poštujemo i mi. Takve lože zaslužuju našu pažnju. Problem su mešovite lože za koje se čak ne sme upotrebiti reč "masonske" već je pravi izraz "komasonske". Komasonerija pada na testu regularnosti ne samo po šestom, već i po drugim kriterijumima, tako da to nije tema kojoj treba posvećivati prostor. Da zaključim, podržavamo sestre i pozdravljamo rad čisto ženskih loža. Podaci kažu da ova grana masonerije doživljava neverovatnu ekspanziju širom sveta, uprkos činjenici da tradicionalne muške lože u mnogim zemljama praktično stagniraju.

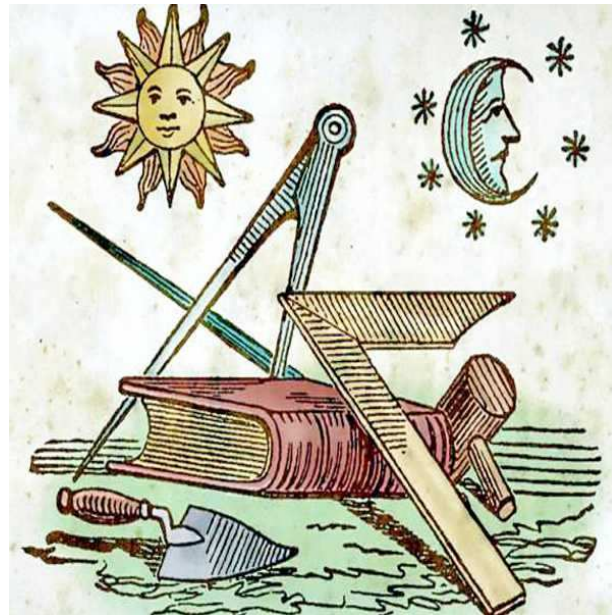
Pod pokroviteljstvom "Grande Loge Féminine de France", još 2007 godine je u Beogradu formirana prva ženska loža Vera Fides, a dan pre ceremonije u hotelu Putnik Inn, formirana je i četvrta po redu loža u Srbiji - Naisa. Te četiri lože sada su zajedno formirale Veliku Žensku Ložu Srbije i time dobile suverenitet i samostalnost na nacionalnom nivou.

Međusobni odnosi

Vrhovni Savet Srbije 1912 i Velika Nacionalna Loža Srbije po mnogim pitanjima pa i po pitanju odnosa prema ženskim ložama slede politiku i iskustva Vrhovnog Saveta Francuske i "Grande Loge de France". Naša braća u Francuskoj ne dozvoljavaju ženama učešće na redovnim ritualnim radovima. Međutim, po pravilu ih pozivaju na sve svečanosti, skupštine, proslave i konferencije. Uvek im ukazuju izuzetno poštovanje, a to posebno važi kada je u pitanju "Grande Loge Féminine de France", jer su naša braća iz Francuske svojevremeno odigrala ključnu ulogu u osnivanju ove ženske lože.

Naša braća Francuzi smatraju da im nije mesto na ritualnom radu ženskih loža, jer kako oni to kažu - tada mi narušavamo njihovu regularnost. Međutim niko striktno ne zabranjuje braći da odu na neki od redovnih ritualnih radova ženske lože, ukoliko brat to lično želi i ukoliko on smatra da mu

je tamo mesto. Za one koji i pored preporuke odu na neki takav rad, nema kazne niti sankcija. Niko ne uhodi braću i polazi se od pretpostavke da je brat slobodan čovek i sam treba da donese odluku u vezi sa ovim pitanjem.. Praksa je pokazala da na radove ženskih loža najčešće ide suprug, otac ili jako dobar prijatelj. Uglavnom se oko toga ne diže velika galama. Zvanične delegacije naše braće u Francuskoj, odlaze isključivo na svečane skupštine, proslave i konferencije, odnosno uzvraćaju posetu gošćama koje su došle onda kada su oni bili domaćini.

Šta raditi u Srbiji?

Nama ne preostaje ništa drugo nego da pratimo politiku naše braće u Francuskoj. Tako je bilo do sada a biće i nakon formiranja Velike Ženske Lože Srbije. Međusobna komunikacija i uvažavanje već postoje. Sestre su redovno pozivane na naše svečanosti, konferencije i proslave. U praksi Velike Nacionalne Lože Srbije postoji čitava grupa rituala koje mi nazivamo "bele svečanosti". Ove svečanosti se sprovode po posebnim, pojednostavljenim i prilagođenim ritualima, a nose epitet "bele" je se na njih pozivaju supruge masona i sestre iz ženskih loža. Takva jedna ceremonija je na primer, Masonsko venčanje. Sestre se pozivaju na svečane godišnje skupštine i masonske konferencije. Pre par godina je jedna takva konferencija bila organizovana u hramu lože Nemanja, povodom gostovanja brata Zorana Nenezića (1952-2021) i tu su aktivno učešće svojevremeno uzele sestre iz ženske lože. Da

pomenem i da smo u Sirijusu objavili nekoliko radova koje su napisale naše sestre. Nadamo se da će ih biti još više u budućnosti.

Našoj braći ne preporučujemo da idu na redovne ritualne radove ženskih loža. Međutim ukoliko ih sestre pozovu, neka sami odluče šta će da urade. Ako odu na rad, to rade kao pojedinci po svojoj savesti i tamo mogu da predstavljaju samo sebe i nikog drugog. Tom prilikom ne smeju da se pozivaju i obraćaju u ime svoje lože niti Velike Lože. Nije tajna da je jedan broj naše braće već posećivao radove Vera Fides i da će i u budućnosti biti braće koja će otići na neki redovni rad kod sestara.

Umesto zaključka

Pokušao sam da smisljeno odgovorim na pitanje postavljeno u uvodu ovog teksta. Priznajem, bio sam na ceremoniji unošenja svetla u

Veliku Žensku Ložu Srbije. Nisam se pokajao. Doživljaj je bio fenomenalan. To je svečanost koja se odigrala pre par dana i nakon toga pitanje je kada će se ponovo odigrati i da li će se uopšte ikada ponovo odigrati u Beogradu. Zvanično sam bio predstavnik Vrhovnog Saveta Srbije 1912.

Poštovaću praksu koju preporučuju naša braća Francuzi i neću ići na redovne ritualne radove ženskih loža. Međutim, sestre će uvek imati moju punu podršku. Gledaću da im pomognem kad god one zatraže pomoć i saradivaću s njima po svim masonskim pitanjima. Razmenjivaćemo iskustva i poglede u vezi masonskih tema.

Ostaloj braći ostavljam da sami procene, odrede se i vide kako će postupati.

Č.V.

**Vrhovni Savet Srbije 1912,
15.03.2022 godine**

Beseda Vitezovima Kadoša

Draga moja slavna braćo, Večeras ste se opasno približili vrhu piramide Škotskog obreda. Namerno sam upotrebio reč „opasno“ iz jednog sasvim specifičnog razloga. Naime, postoji problem u neshvatanju smisla postojanja takozvanih viših stepena, od strane onih koji ih još nisu dobili. Promišljanjem se može doći do uzroka, i vi ćete o tome sigurno morati da razmišljate. U svakom slučaju, što ste više na lestvici, to ste više na udaru. To je tako, kratko i jasno. Budite spremni na dodatnu dozu nerazumevanja, i to od strane vaše Braće. Trebaće vam snage za to.

No, vratimo se u stvarnost, u "ovde i sada", i razmotrimo ono što se večeras dogodilo. Ostavićemo budućnosti da ovaj trenutak nazove istorijskim, jer on to i jeste, a mi možemo biti ponosni na osnivanje prvog Uzvišenog Areopaga na ovim prostorima.

*

Vrhovni Savet Srbije 1912 je postigao dosta u organizacionom smislu. U onom drugom, najvažnijem, radu na izgradnji vrljih i istinskih masona, tek treba da radimo svi zajedno. I svako za sebe, naravno. Bez rada na sebi, bez ličnog usavršavanja i uzdizanja, svaka struktura, ma kako

bila velelepna, ostaje isprazna. To je na svakom od nas i naš je zadatak da rituale i simbole koje smo večeras doživeli dobro proučimo. Moramo reći da su oni novi i nama kao što su i vama, budući da većina nas u Vrhovnom savetu nije imala prilike da im prisustvuje.

Visoki stepeni Škotskog obreda imaju pompezna imena. Ma koliko bili racionalni i svesni preterivanja, moramo priznati da proglašenje vitezom lepo zvuči. I ne samo da zvuči, već i pogađa nešto duboko u nama, onaj kutak duše u kojem svi mi verujemo da smo savršeno dobri i plemeniti. Inače, za pojavu ovako zvučnih i pompeznih naziva u masoneriji "kriv" je škotski vitez Majkl Remzi, tačnije njegova dva nadahnutu govora koja je održao u jednoj od loža u Parizu, tokom 1736-37. godine. Povezujući masoneriju sa viteškim redom i idealima, uspeo je nešto čemu se nije ni nadao, niti mu je bio cilj. Raspalio je maštu francuskih masona, i doveo do pomame za tzv. "višim" stepenima, iza kojih se krila fantazija i želja običnih ljudi za uzdizanjem na viši društveni položaj. Barem u ložama, ako to nije bilo moguće u stvarnom životu.

To se desilo pre skoro tri veka. Da li smo mi danas samo neozbiljna relikvija prošlosti? Odgovor je: i da i ne! Zavisi od nas, tačnije rečeno od toga da li se profano izrugujemo ili promišljamo filozofski. Ali, za filozofsko promišljanje potrebne su disciplina, tišina i samoća. Bog ne govori našim bučnim jezikom, on govori tišinom. A mi treba da slušamo. Reč je izgubljena u buci, samo tišina je može povratiti. Vitez se ne boji tišine niti samoće. Vitez u tišini osluškuje reči od Gospoda. Zato je viteški put put samoće i tišine. Najveći rad na sebi obavlja se upravo u onom nemom kamenolomu našeg uma, bez zvuka čekića. Na takvom mestu klešu svoje kamenje Vitezovi Kadoši. U dubokom i tihom promišljanju čovek upoznaje sebe. Poznavanje sebe vodi ka istinskom prihvatanju drugog - vodi ka bratstvu. Samoća i bratstvo su dva stuba na kojima se temelje svi postupci Viteza Kadoša.

Imenica vitez dala je pridev viteški, i to je ono što nas zanima. Put viteštva je put vrline i časti. Tu smo već ponovo na početku masonerije, koja uzima časne i dobre ljude i čini ih boljim. Kako? Tako što ih navodi da rade na sebi, tako što im pokazuje put. Da li uspeva? Možemo reći: i da i ne. A na nama je da odgovorimo svako za sebe. Da li ćemo biti vitezovi ili dvorske lude - zavisi od nas samih.

*

Na koji način mi možemo biti Vitezovi danas? Samo ako se upustimo u vitešku potragu. Uostalom, u masoneriji se stalno radi o nekim putovanjima, a putovanja imaju svoj cilj. U njima tragamo za svetlošću, za znanjem, za sobom, za unutrašnjim Hiramom, tražimo reč, tražimo sveti gral. Tražimo sami sebe. Stalno nešto tražimo – ali, kao da smo uvek u nekom raskoraku. Kao da ono što jesam nije sve. Kao da ima još nešto, ili bolje rečeno, još neko - ko želi da se izrazi kroz mene. Možda je taj neko upravo Vitez Kadoš, Posvećeni Vitez, kome vi večeras, svako za sebe, dajete šansu.

Draga braćo Vitezovi, naoštrite svoje mačeve razuma. Zauzdajte konje svojih strasti, krenite u najveću potragu svog života – u potragu za uzvišenim, plemenitim, najboljim, posvećenim vitezom u vama samima. Jedino tako ćete se uspinjati mističnim merdevinama, osvojiti kraljevstvo svoje duše i razgovarati sa najvišim gospodarem i tvorcem celog svemira. Međutim,

Bog je nevidljiv i to je najveća prepreka na našem putu. Naša potraga je teška, jer mi ne znamo uvek šta radimo. Ne vidimo uvek sve posledice naših dela. Ne vidimo da li dobro donosi nagrade, naročito kada je u pitanju moralno dobro. U duhovnom pogledu, ne vidimo jasno ishode dela, pogotovo ako su posledice vremenski udaljene od uzroka. U fizičkom svetu to je već nekako i vidljivo, ako je kratkoročno – jer kakva setva, obično takva i žetva, ali fizički svet je samo jedan, i to manji, deo naše egzistencije. Potraga je teška, ali je njeno odsustvo veoma pogubno. Sudbina bednog, preplašenog, pohlepnog, grabežljivog, ljigavog, pokvarenog ljudskog bića je mnogo, mnogo teža. Veličinu ljudskog zla, oličenog u tri zla Pomoćnika, koja su skovala zaveru protiv Dobrog Čoveka, Viteza Umetnosti i Čovečnosti, videli ste još na Trećem stepenu. Njihova sudbina prikazana vam je kasnije, na tzv. Stepenu osvete.

*

Imajte na umu i ovo: svako napredovanje podrazumeva da će mnogo šta i mnogi ostati na putu iza vas. Nekima se može pomoći. Nekima i ne može. Ne zanosite se previše - ne jurite vetrenjače. Najpre uzdižite sebe, pa tek kada steknete dovoljno mudrosti, snage i ljubavi, možete je prenositi drugima. Dajemo samo ono što imamo i kada imamo. I tada oprezno, jer moramo proceniti kada je naša pomoć dobrodošla. Pored toga, morate znati na kojem ste nivou, i sa čime i kime se suočavate. Pazite na svoje manire! Da li je to vaš nivo!? Da li treba da reagujete, i sa kolikom snagom? Kada su interesi Reda, ili interesi slabijih ugroženi, vitez nijednog trenutka ne okleva da potegne svoj mač. Naravno, mač je danas samo simbol za oštar i vispren intelekt, jer mi naše borbe uglavnom vodimo na intelektualnom planu, i tu se one najčešće završavaju.

Ipak, ne upušta se vitez u borbu sa svakim razbojnikom koga sretne na putu. Vitez zna kada je trenutak za borbu i uvek traži dostojnog protivnika, onog koji zna da ceni i poštuje pravila viteške borbe. Ako pobedi, poraženi će ga uzeti za učitelja, ako izgubi našao je učitelja. Veoma prosto. To umeće viteške bratske borbe je ono za čim vapimo. To fali koliko nama pojedinačno, toliko i društvu u celini. Takva borba utemeljuje osnovne masonske vrline kojima stremimo. Pomažemo slabijima, učimo od boljih.

*

Rekosmo već - vitez je sam. Vitez je posvećen (kadoš). U samoći radi na sebi. Ono što radi spolja on čini svetim. Kako? Tako što se ponaša kao pravi mason, odnosno kao pravi čovek, kao posvećeni vitez. Kako se postaje pravi čovek? Tako što se bori sa sobom svakog dana – viteški. Tako što uvek bira vrlinu a kopa jamu za poroke. To vam je poznato. Naravno, te reči ste čuli mnogo puta na prvom stepenu.

Viši stepeni su samo podsećanje na večne istine koje su vam saopštene u prva tri stepena. Viši stepeni podrazumevaju viši stupanj filozofskog promišljanja i produbljivanja običnog znanja. To je filozofska ili duhovna alhemija. Obična znanja, grubi kamen, pretvaramo u kamen mudraca. Hrabrost je odlika viteza. On je hrabar, on se ne boji da uči, da misli, da proučava, da govori. Ne boji se opasnosti, ni stvarne, ni simboličke. Ne boji se ni da ćuti, onda kada reči ne pomažu! Objasnjavati slepcu kako izgledaju dugine boje nema nikakvog smisla.

Vrlina je često fraza, svi pričamo o njoj a malo ko je poseduje stvarno. Uvek treba da se podsetimo na vrline kojima težimo. Ima ih dosta, ali mnoge od njih samo mislimo da imamo. A potrebne su nam, jer život je težak i uvek donosi iskušenja; uvek, svakome.

Smisao posedovanja vrlina, između ostalog, jeste i ispunjavanje ciljeva i dužnosti stepena koji posedujemo. Možemo reći da imamo ezoterične (spoljašnje) i ezoterične (unutrašnje ili duhovne) ciljeve. Navešćemo neke od njih. Kao ezoterični ciljevi 30-tog stepena pominju se:

- boriti se protiv gladi i siromaštva;
- štititi udovice i siročad;
- braniti slabe;
- boriti se protiv društvenih nepravdi;
- boriti se protiv ugnjetavanja, tiranije i samovlašća;
- braniti ljudska prava;
- primenjivati viteške ideale u običnom životu.

Kao ezoterične ciljeve stepena Viteza Kadoša navešćemo sledeće:

- koračati smelo stazom dvojnosti, sjedinjavati i izmirivati parove suprotnosti, crno i belo;
- prepoznati da je ljudsko telo metafora za kosmos, i obratno.
- primenjivati viteške ideale u ličnom duhovnom razvoju;
- tragati za Gralom, kako spolja tako i iznutra;
- praktikovati tihu meditaciju, i koristiti je kao način za profinjenje i uzdizanje spoljašnjih dela.
- spoljašnja dela obavljati tako da ona podstiču preobražaj i uzdizanje naših misli.

*

Na kraju, podsetimo se da smo većiti učenici, na kojem god stepenu uslovne hijerarhije se nalazili. Ovde ne govorimo o običnom, profanom učenju, niti o usavršavanju običnih veština. Masonerija bira dobre ljude, na dobrom glasu, i podrazumeva se da je svako od nas veoma učen i stručan u svojoj oblasti. Učenje, i znanje o kojem ovde govorimo je onaj stepenik više, u kojem mi teramo sebe da budemo još bolji, da budemo od još veće pomoći bližnjem i društvu u celini, naravno uz sve mere predostrožnosti, koje smo ranije pomenuli.

Viši stepeni Škotskog obreda su filozofski stepeni. Filozofija je ljubav prema mudrosti, a

mudrost podrazumeva primenu u praksi. Dičiti se pompeznim nazivima naših stepena bila bi ludost. Ostvarićemo u potpunosti titule koje smo preuzeli tek onda kada u običnom životu, iza naših leđa, drugi, obični ljudi, počnu o nama govoriti kao o vitezovima, dobrim i plemenitim, čestitim i poštenim ljudima. To je cilj i svrha čitave ove igre u koju smo se upustili. To je poenta viteškog puta!

*

Zato, draga moja slavna Braćo, od sada pa nadalje, u ovoj inkarnaciji i u svim budućim, idite istinskim viteškim putem. Ili bolje rečeno, budite zaista Uzvišeni, Izabrani, Vitez Kadoš, Posvećeni Vitez. Nemojte zaustaviti svoju potragu dok ne pronađete Viteza u svom plamenom Srcu, u svom najdubljem biću, u svojoj najsuštinskijoj suštini. Nemojte stati dok ne stignete tamo, dok ne otkrijete samog sebe, i oslobodite se robovanja u dvorcu materije i iluzije.

M. M. 330, Veliki Besednik VSS1912
Dana 14. maja 2021. godine
Beograd